

[Duetoft]

lem de to sektorer, således som det er tilfældet i dette forslag. Privatisering på dette niveau kan vi godt være med til.

Når man derfor kan konstatere, at momsen har betydning for kommuners og amters valg af producent, er det rigtigt af regeringen at ændre dette forhold. Det skal være pris og kvalitet, der afgør, hvor arbejdet udføres, ikke beskatningsregler.

Det er CDs håb, at bl.a. disse regelændringer vil medføre, at kommunerne er kritiske i deres valg af producenter. Lovforslaget vil jo få en mindre virkning, hvis man i kommuner og amter af traditionelle grunde kun fortsætter med de producenter, man hidtil har haft. CD forventer derfor, at lovforslagets overordnede mål også følges op af kommuner og amtskommuner. CD er således positiv over for forslaget.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte tanken om at neutralisere momsbetalingen for private virksomheder og offentlige virksomheder, således at der skabes lige konkurrencevilkår mellem den offentlige og den private sektor. Men jeg synes, at forslaget er temmelig uoverskueligt, og jeg kan ikke helt lodde, om det ikke endnu er en fordel for kommuner at undlade at tage arbejde hos private virksomheder, for selv om de skal se bort fra momsregningen, er de efter min opfattelse på den sikre side, hvis de lader være med at handle med private virksomheder, og så har man altså ikke opnået det, man gerne vil, og de skævheder, der så bliver imellem kommunerne, vil blive endnu mere udtalte. Det bekymrer mig bestemt også, at socialdemokratiet er positivt over for lovforslaget; det kunne tyde på, at det ikke helt har den hensigt, det gerne skulle have.

Lenger (VS):

Først undrer det mig, at ministeren ikke skriver i bemærkningerne, at dette forslag er et led i regeringens regelsanering – det er det ganske vist ikke, men det plejer der jo at stå under alle omstændigheder.

Jeg ved ikke, om ministeren kender den tegneserie, der er om den rige mand og hunden. Det er en rig mand, der sidder ved et bord og spiser, og hunden kommer hen og ser sulten ud og vil også gerne have noget at

spise. Den rige mand tager sin kniv og skærer hundens hale af og giver den til hunden; så får hunden også noget at spise. Det er jo det, der er indholdet i dette forslag. Man forsøger at neutralisere momsen på en, vil jeg gerne indrømme, ganske elegant måde. Men det er jo en moms, der under alle omstændigheder alligevel skal betales og kommer til at blive betalt af kommunerne selv.

Det er en smart metode at privatisere på. Den enkelte kommune får isoleret set en større interesse i at handle med private end selv at fremstille ydelser og varer.

Men det, at den enkelte kommune isoleret set får denne interesse, modsvares ikke af, at det også er i kommunernes samlede interesse at foretage denne flytning, så man i højere grad bruger private firmaer. For det er jo kommunerne samlet, der får den reelle regning, således som ministeren har udformet sit forslag. Momsen skal betales under alle omstændigheder – pengene kommer ikke bare dumpende ned fra himlen – og derfor er den neutralitet, som bliver opbygget her, en illusion. Det, der sker er, at man giver den enkelte kommune en interesse i at bruge private firmaer, for det er nabokommunen, der er med til at betale. Det synes jeg er noget af en molbohistorie.

Endvidere er der jo i sager af denne karakter et begreb, som hedder konkurrence-neutralitet, der pludselig går ind i vort sprog som et eller andet, der fra naturens hånd er noget positivt, uden at man i øvrigt behøver at begrunde nærmere, hvorfor konkurrence-neutralitet mellem private og kommunale varer og ydelser skulle være så positivt.

Det, som sker, når man udformer begrebet, er, at man ikke anlægger noget helhedssyn; hvad der måtte vise sig af indirekte udgifter, kan man ikke tage med, når man udformer valget på denne meget isolerede måde, som ministeren gør. De udgifter, der er for det private firma bagefter, kan ikke indgå; den erfaringsopsamling og udvikling af viden, der er i den kommunale administration, kan heller ikke medregnes til den økonomiske motivation, som ministeren giver, og det vil sige, at vi, hvis vi endelig skal blive i terminologien, får en decideret konkurrenceforvriddning til ugunst for den kommunale administration, fordi ekspertise og opsamling af erfaring er en positiv størrelse, som man